

Zvonček 6

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fľaka za jeho vysokú úroveň
Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov
3. miesto v regionálnej súťaži školských časopisov základných škôl

Číslo 6/ročník 15

február 2017

Cena: 1€

Lilianka Kováčová

vít'azka geografickej olympiády

Časopis Zvonček TABA 2016/2017. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovvej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktor: Matej Imriš, zástupca šéfredaktora: Ema Dawelbeitová, redaktori: Lucia Spišáková, Lara Adamčíková, Sandra Pareničková, Pavla Mia Lechanová, Míriam Mičková, Sabina Pustayová, Tea Šlichtíková, Rebeka Dorková, Matej Remenár, Daniel Droppa, Karin Macaláková, Daniel Donko, Marek Alex Képeš. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk.

Pre začiatok

2

Kalendárium ŽIACI

V marci majú narodeniny

Dárius Baran	1. S
Alica Andrášiková	1. SA
Markéta Franeková	4. S
Tea Šlichtíková	6. S
Matej Koniar	7. S
Ján Stehlík	8. S
Mário Ján Haliena	8. S

V marci majú meniny

Tomáš Kudera	4. S
Tomáš Feldsam	7. S
Gregor Zorkócy	3. SA
Ronald Adrián Šesták	6. S
Adrián Pacera	8. S

UČITELIA

V marci majú narodeniny

Jana Muchová

V marci majú meniny

Tomáš Krško
Alena Grílusová
Alena Šutiaková

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4 – 5	Lektor z Kolumbie v BellAmos
Str. 6 – 7	Lyžiarsky výcvik v BellAmos
Str. 8 – 9	Bojník v BellAmos
Str. 10 – 11	Cestopis z Kuby
Str. 12	Geografická olympiáda
Str. 13	Hravé čítanie v BellAmos
Str. 14	Tipy na čítanie od bellamosákov
Str. 15	Sladká matematika
Str. 16	English Page
Str. 17	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

Foto na titálke

Liliánka Kováčová zo 7. SA –
vítazka okresného kola
geografickej olympiády.
Blahoželáme!

Autorka fotografie:
Mgr. Zuzana Kováčová

Prečo BellAmos?

Prečo BellAmos? Ako prvé ma oslovilo motto: „Každý z nás je v niečom najlepší!” Páčila sa mi predstava školy, ktorá sa usiluje nájsť v žiakoch to, v čom sú najlepší. Detí, ktoré najradšej trávia čas učením, je veľmi málo, ale každé dieťa je v určitom smere šikovné a nadané. Predstava, že práve týmto spôsobom budú učitelia pristupovať k deťom, bola rozhodujúca. Nie každý totiž bude študovať jadrovú fyziku, alebo sa stane lekárom, či právnikom. To, že každé dieťa je jedinečné a má svoje predpoklady, ktoré škola dokáže odhaliť a rozvíjať, je veľmi ťažké a zároveň motivujúce. V takejto škole môže dieťa skutočne rásť a formovať svoju osobnosť už od malička. Dôležitý bol aj fakt, že v triedach je menej žiakov ako na klasických školách. Možnosť, že sa dieťa počas hodiny nedostane ku slovu je mizivá a tak musí byť príprava naozaj dôsledná. Zároveň, aj menej priebojné dieťa, ktoré sa adaptuje na nové prostredie ťažšie a pomalšie, má oveľa väčšie šance prispôbiť sa novému systému práce a kolektívu. Je nevyhnutné, aby sa cítilo príjemne a vyrovnané, aby mohlo podávať úctyhodný výkon. Som vďačná pani učiteľke Zuzke Kováčovej za jej svedomitú prácu, vysoké nároky na žiakov a zároveň až materskú pozornosť, ktorú venovala deťom na prvom stupni. Vzťahmi, založenými na dôvere, vybudovala sebadôveru aj vo svojich žiakoch. A Rebecka si zamilovala školu, tešila sa na pani učiteľku, vážila si ju a získala pevné základy, z ktorých čerpá doteraz.

BellAmos nie je len škola, je to taká väčšia rodina, v ktorej nie je nič tajomstvom a každý žiak má príležitosť učiť sa a myslieť sa, poznávať a objavovať. Keď však príde čas odísť, bude odchádzať so slzami v očiach, ako samostatná, jedinečná bytosť s vlastným názorom. Pripravený na novú kapitolu v knihe s názvom “Život”.

Mgr. Mária Dorková, maminka Rebecky zo 7. S

Foto: archív rodiny Dorkovej

Všetkovtedko

1. decembra 2016 17 743 detí z celého Slovenska s plným nasadením zabojovalo o titul Všetkovtedka, o titul najmúdrejšieho medzi najbystrejšími - 6053 druhákov, 4916 tretia- kov, 4525 štvrtákov a 2082 piatakov.

V tejto silnej konkurencii sa nestratili ani naši bellamosáci.

Všetkovtedkami sa stali

Petko Žihľavník z 2.S (36. miesto spomedzi 6053 detí)

Lucka Spišáková z 3.S (28. miesto spomedzi 4916 detí)

Stepanko Chaun z 3.S (28. miesto spomedzi 4916 detí)

Jonáško Podhradský z 3.S (36. miesto spomedzi 4916 detí)

Samko Šamalík si odniesol titul **Všetkovtedko školy** - umiestnil sa na 21. mieste (spomedzi 4916 detí; predbehol 89% detí)

Expert geniality show

Súťaž EXPERT spočíva vo vypracovaní testu z dvoch súťažných tém, ktoré si každý súťažiaci Pubovoľne zvolí spomedzi týchto ponúknutých tém: **Dejiny, udalosti, umenie, Svetobežník, Mozgolamy, Do you speak English?** a **Tajomstvá prírody**.

Titul **Experta** získali

Emka Dawelbeitová zo 7.S - kategória Svetobežník (109. miesto spomedzi 589 detí)

Matúš Šlichtík zo 7.S - kategória Tajomstvá prírody (143. miesto spomedzi 641 detí)

Lili Kováčová zo 7.SA - kategória Tajomstvá prírody (111. miesto spomedzi 641 detí)

Janko Stehlík z 8.S - kategória Do you speak English? (31.miesto spomedzi 451 detí)

Samko Havlín z 8.S - kategória Tajomstvá prírody (82. miesto spomedzi 519 detí)

Titul **TOP Expert** si odniesol **Danko Droppa** zo 7.S, keď sa v kategórii Dejiny, udalosti, umenie umiestnil na 49. mieste (542 účastníkov) a v kategórii Svetobežník na 87. mieste (589 účastníkov). Celkovo sa umiestnil na 97. mieste (1298 súťažiacich).

Všetkým bystrým bellamosákom blahoželáme!

Autorka fotografie: Mgr. Anna Thomková

English is cool**Andres Sanchez z Kolumbie**

Keď sme dostali ponuku od AKADÉMIE VZDELÁVANIA v Martine na zahraničného lektora, hneď sme ju prijali. Spolupráca s akadémiou a lektormi, ktorých nám ponúkla už v minulosti, bola výborná.

Hry, interaktívne zábavné aktivity zamerané na „rozviazanie jazýčkov“ a stratenie zábran, aktívne používať angličtinu na praktické a bežné dorozumievanie s cudzincom, bola pre nás silnou motiváciou. Tiež zábava a poznanie cudzej krajiny, dozvedieť sa o zvykoch, kultúre či športe domovskej krajiny – Kolumbie – z „prvej ruky“, bolo pre deti veľmi zaujímavé. Vyučovanie sme prispôbili tak, že prihlásené deti z 2. až 6. ročníka mali so zahraničným lektorom jednu hodinu denne počas celého týždňa.

Milí bellamosáci!

Letom-svetom internetom som náhodne narazila na článok, ktorý sa zaoberal výskumom, ako naše dospelácke medziľudské správanie ovplyvňuje ďalšie správanie našich detí v budúcom živote. Začala som sa viac zaoberať touto témou a našla som niekoľko článkov, avšak jeden príbeh, ktorý hovorí za všetko. ☺

Jeden starý muž prišiel žiť ku svojmu synovi a jeho rodine. Nemal už nikoho, kto by sa o neho postaral, okrem nich. Ruky mal už slabé a roztrásené, zrak zlý a chôdzu neistú. Každý deň manželka a ich štvorročný syn jedávali za spoločným stolom. Pridal sa k nim i dedko. Jeho slabé a roztrásené ruky mu však niekedy spôsobovali problémy. Jedlo mu padalo z lyžice na zem, občas rozliat pohár mlieka a polial obrus či rozbil nechtiac plný tanier. Jeho syna to stále viac a viac hnevalo. Až jedného dňa povedal: „Musíme s tým niečo urobiť. Už mám toho naozaj dost! Stále je jedlo na zemi, rozliate mlieko a o jeho nechutnom mľaskaní pri jedle už ani nebudem hovoriť.“

Manželka sa teda dohodli, že pre dobro všetkých, dedkovi budú pripravovať jedlo na malý samostatný stôl v kúte miestnosti. Tam večeral i obedoval sám, zatiaľ čo jeho rodina jedávala spoločne. Keď mu nešťastne dvakrát spadol tanier, začali mu dávať jedlo do drevenej misky. Ak niekto na dedka pri jedle náhodne pozrel, mohol vidieť v jeho očiach slzy. Hoci mal rodinu, bol neustále sám. Jediné, čo od nich počul, boli neprestajné výčitky a pichľavé slová, keď mu spadla na zem vidlička alebo keď niečo rozsypal.

Štvorročný chlapček to všetko mlčky pozoroval. Jedného večera si otec všimol svojho syna, ako sedí na zemi a hrá sa s kúskom dreva, akoby niečo vyrábal. „Čo to robíš, zlatko?“ spýtal sa ho s úsmevom zvedavo otec.

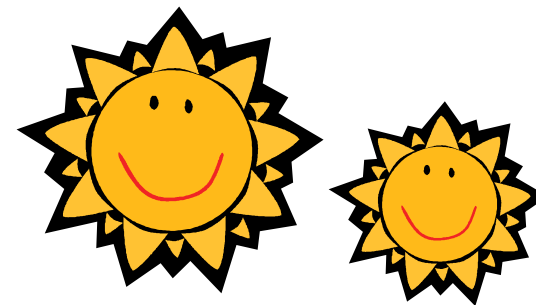
Chlapček sa na chvíľu nechal vytrhnúť zo svojej hry a odpovedal: „To je miska pre teba a pre maminku, aby ste mali z čoho jesť, keď vyrastiem,“ usmial sa a pokračoval ďalej vo svojej práci.

Rodičia zostali ako obarení. Nez mohli sa ani na jediné slovo. Po líkach im stekali slzy a hoci neprehovorili ani slovo, obaja vedeli, čo musia napraviť.

Dedkovi stoličku dali opäť k rodinnému stolu a už nikdy ho nenechali osamote. Až do svojej smrti už jedával s rodinou. Muž ani žena sa viac nenechali rozladiť spadnutou vidličkou či rozliatym mliekom na podlahe. Uvedomili si, že aj to je prirodzená súčasť života.

Deti sú veľmi vnímavé. Ich oči vždy pozorujú, uši načúvajú a ich mysle vytvárajú správy, ktoré si pamätajú. Ak nás vidia, ako trpezlivo vytvárame láskyplný domov pre všetkých jej členov, budú sa o to jedného dňa snažiť tiež. ☺

Vaša špeciálna pedagogička Mgr. Darina Mojšová

Once upon a time, there was an island in the middle of the ocean. The Island was little, it had only one town. The town was also small it only had a few families living in it. In one of the houses was a family. In the family was a girl. The girl was called Sofie, she was only 5 years old. She had amazing parents an older brother and a grandma that always made her cookies. It was May. The weather was great. The sun was shining the sky was blueberry blue. The town was full of pink,yellow, green, orange, purple, white and black tropical flowers. Sofie was coming home from school. She was thinking so hard about today's lesson that she tripped over Muddy, that was her neighbours dog, and fell into Mrs Smiths beautiful flower bed. She could hear Mrs Smith shouting from the garden. "Nevermind toddlerhead go home I will fix it!". She stood up apologized to Muddy and went home. When she got inside, her grandma was standing in front of her with a huge tray of chocolate chip cookies. Sofie took one and went to sit in the net, in the garden. She was looking into the waves of the ocean. But, something was suddenly standing in her way. It was her grandma with more cookies. She sat next to Sofie in the net," What's wrong Sofie, you look sad and a bit confused, but your always confused..." she said with a giggle. Sofie told her that she got a homework from school, it was a hard homework... You are supposed to write what love is... Her grandma laughed. That's not hard. If you need help go ask everyone in town, that's not a lot of people. When you get an answer from everyone come to me and I will help you with your homework... The next morning Sofie went for a walk. She went to the other side of the Island. She started there and knocked on every single door until she came home. She asked the same question over and over again. "What is love?" she always said it with a trembling voice because, she didn't know what reaction they will have. Luckily everyone answered with a smile on their face. Some people even let out a little tear while they answered... "Love is a mystery that is solved when you find the right person..." said Mrs Smith. "Love isn't just a strong feeling it's a decision,a judgement, a promise..." said Miss Brown. "No one can define it, it's that great..." said Mr Box. "Love is when someone breaks your heart and the most amazing part is that you still love them with the broken pieces..." said Ms Jacobs. "Love is not something you go out and look for, love finds you." Said Mr and Mrs Blake.These were her favorite answers then she came home and went into the kitchen. Her grandma was obviously there with fresh baked cookies. "What did you find out ????" Said grandma with a smile on her face... Sofie told her everything. Her grandma wanted Sofie to make a conclusion of everything she found out. Sofie's conclusion was..."Love is something amazing, everyone has a different explanation for it because everyone experienced it in a different way but that is good, because everyone is different..." as she was talking you could hear the proudness in her voice. Happy Valentines Day to everyone... ♥

Emka Dawelbeitová, 7. S

Autorka fotografie: Jana Dawelbeitová

Nakoniec z odpovedí detí cítiť, že tento krok z našej strany bol správny.

Čo bolo prínosom pre teba na hodinách so zahraničným lektorom Andresom?

Obohatil ma o veľa vecí, čo som nevedel o Kolumbii.

Mohol som si precvičiť svoju angličtinu s niekým, čo nevie po slovensky.

Super, že tu bol.

Pobavil každého, mohol by prísť ešte raz. Bolo s ním veľmi dobre.

Bolo to super.

Mám rád, keď je možnosť učiť sa zábavou.

Ukázal, kde leží hlavné mesto Kolumbie a ako sa volá. Bola by som rada, keby prišiel niekto ďalší alebo zasa Andres.

Preveril som si, čo som sa doposiaľ naučil. Keď bolo treba, prekladal som spolužiakom.

Bol super, bol by som rád, keby prišiel častejšie.

Teraz mám kamaráta v Kolumbii.

Teším sa na ďalší rok.

Oblúbil som si ho a aj on mňa.

Učili sme sa veľa vecí po anglicky a ani sme netušili, že sa učíme.

Keď sme nerozumeli, pomohol nám pantomímou.

Keby tu bol stále.

My, ako učitelia angličtiny, sme boli na naše deti pyšní, pretože sme videli ich životaschopnosť, schopnosť komunikovať, dozvedieť sa nové veci, zabávať sa a hrať aj so zahraničným lektorom.

*pani učiteľka Helka Ogureková a pán učiteľ Adam Zorkócy
učitelia ANJ na SZŠ BellAmos*

Autorka fotografií: Mgr. Anna Thomková

KATEGÓRIA BABY VLEK

1. miesto – Zuzka Havlínová
2. miesto – Silvester Cintula
3. miesto – Radek Belan

KATEGÓRIA ŽIAČKY 1. – 2. ROČNÍK

1. miesto – Miška Lukáčová
2. miesto – Letinka Volentierová
3. miesto – Vierka Šamalíková

KATEGÓRIA ŽIACI 1. – 2. ROČNÍK

1. miesto – Maxík Lechan
2. miesto – Jakubko Jadlovský
3. miesto – Dominik Cesar

KATEGÓRIA ŽIAČKY 3. – 4. ROČNÍK

1. miesto – Stelka Malková
2. miesto – Laurinka Pokrievková
3. miesto – Mía Dobáková

KATEGÓRIA ŽIACI 3. – 4. ROČNÍK

1. miesto – Peťo Nosek
2. miesto – Tomáško Kudera
3. miesto – Davidko Hládek

KATEGÓRIA MLADŠIE ŽIAČKY

1. miesto – Mía Lechanová
2. miesto – Mirka Mičková
3. miesto – Lara Adamčíková

Sladká matematika or matika bellamosákov

Správna odpoveď na úlohu z predchádzajúceho kola je:

Myslené číslo bolo **19,2**.

Úspešný riešiteľ je **Lukáš Merchant z 8. S.** Srdečne mu blahoželáme a ako býva dobrým zvykom v Sladkej matematike, aj sladko odmeňujeme.

Zadanie príkladu:

Martin zaplatil za 6 minerálnych vôd aj s fľašami 2 € a 40 centov. Keď išiel druhýkrát kupovať minerálku, vrátil 4 prázdne fľaše a kúpil 4 fľaše tej istej minerálky. Platil 1 € a 20 centov.

Koľko centov stojí jedna fľaša minerálnej vody bez zálohy za fľašu?

Odpoveď na príklad, napísanú na lístočku aj so svojím menom, odovzdaj pani učiteľke matematiky **Majke Debnárovej**, kdekoľvek ju stretneš,
do 17. marca 2017.

Rasťo Piško - Hačava

V tomto čísle vám chcem predstaviť dej knihy, ktorá ma už dávnejšie zaujala a už som s ňou pracoval na dielni čítania. Zachytáva spomienky známeho slovenského humoristu Rasťa Piška v časoch, keď absolvoval povinnú vojenskú službu u Pohraničnej stráže. Väčšina deja sa odohráva na útvare vo Vdolkú, ďalšia časť v obci na juhovýchode Slovenska Hačava (je to zároveň aj názov knihy). Kniha zachytáva život pohraničníkov na vojne a vzťahy a povahy hlavných postáv veliteľa roty - podporučíka Milana Gajdoša, vojakmi nazývaného Žid, zástupcu veliteľa práporu pre útvar Vdolek a hlavného „politruka“ kapitána Jindřicha Otrubu, náčelníka štábu majora Jozefa Sleza, šéfa Vojenskej kontrarozviedky nadporučíka Ladislava Kučeru a iných. Poukazuje aj na chyby vojenskej disciplíny a problematické vzťahy medzi niektorými vojakmi.

Foto: Danko Droppa

Kniha je pre svoj jazyk určená hlavne dospelaj vekovej kategórii, ale aj mňa zaujali mená vojakov a celkový opis pohraničnickej služby, napríklad niektoré výrazy, ktoré používal veliteľ, keď bol nahneváný. Odporúčam túto knihu hlavne pre tých, ktorí by sa chceli dozvedieť, ako to v socialistickej krajine fungovalo.

Danielko Droppa, 7. S

David Walliams – Diabolská zubárka

Kniha je veľmi humorná. Nad mestom, kde bývajú Alfie a Gabi, sa vzniesol súmrak. Pod rúškom noci sa tu diali hrozné veci. Deti si pred spaním vložili pod vankúš vykývaný zub a netrpezlivo čakali na mincu od zubkovej víly. Keď sa však ráno zobudili, pod vankúšom nachádzali rôzne ohavnosti. Mŕtveho slimáka, živého pavúka, stovky hmýriacich sa ucholakov. Počas tmavej noci sa im do izbičky vkradol zlodej, uchmatol zub a pod vankúšom nechal hrôzostrašnú spomienku. Kniha sa mi veľmi páčila, pretože bola dobrodružná, zábavná a veľa som sa z nej naučila. Knihu všetkým odporúčam, aby si ju prečítali, pretože je veľmi pekná a priateľská. Naučí vás veľa o priateľstve, ale aj o tom, prečo by ste mali chodiť k zubárovi alebo k zubárke. Kniha sa mi veľmi páčila a prirástla mi k srdcu. Je moja obľúbená!

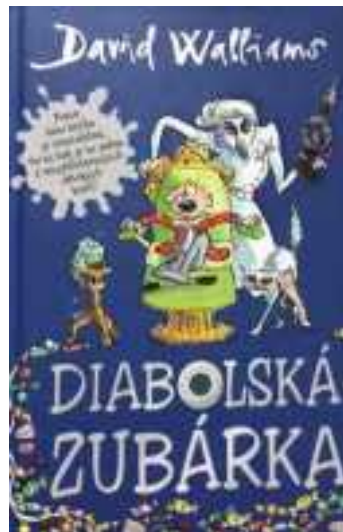

Foto: Sandra Pareničková

„Spoločnosť kníh si možno zvoliť lepšie než spoločnosť ľudí. Tým skôr si medzi knihami vyberaj priateľa na celý život.“ Seneca

KATEGÓRIA MLADŠÍ ŽIACI

1. miesto – Jakub Podhorský
2. miesto – Filip Ďubák
3. miesto – Daniel Šamalík

KATEGÓRIA STARŠÍ ŽIACI

1. miesto – Matúš Richter
2. miesto – Ivo Blaho
3. miesto – Samko Havlín

KATEGÓRIA STARŠIE ŽIAČKY

3. miesto
Nicol Čulá

Súťažila vo svojej kategórii len sama a čas bol porovnateľný s osatnými časmi.

Ocenení boli všetci prváci za zvládnutie svojho prvého lyžiarskeho výcviku.

KATEGÓRIA SNOWBOARD

1. miesto – Samko Sakál
2. miesto – Lili Kováčová
3. miesto – Lukáš Hromada

STELKA MALKOVÁ

Absolútna víťazka lyžiarskeho výcviku!

Kamil Fojtík a jeho hodiny dejepisu naživo sa stávajú súčasťou bellamosáckych februárov. Po minuloročných križiackych výpravách sme tento rok bojovali v tridsaťročnej vojne. No nielen to.

pani učiteľka Zuzka Herbrychová

Naše redaktorky z Tlačovej agentúry BellAmos po skončení vystúpenia oslovili pána Fojtíka, s ktorým urobili zaujímavý rozhovor.

Odkiaľ ste dostali tento nápad?

Zistili sme, že sa čím ďalej, tým viac menej vyučuje dejepis... A vaše znalosti sú čím ďalej, tým horšie... a že na rôznych hradoch a zámkoch počúvate kadejaké bludy, čo vám tam rozprávajú! Tak sme to chceli dať na tú správnu miernu. Chceli sme priblížiť to, čo vám pani učiteľky dejepisu priblížiť nemôžu, a keďže my máme tie zbrane a zbroje a venujeme sa tomu už od roku 1979, tak v rámci toho sme sa rozhodli, že urobíme takéto hodiny dejepisu, kde budeme prezentovať históriu...

Prídete aj budúci rok?

Pravdepodobne áno... Máme ešte tretiu hodinu, ktorá sa zaoberá strelnými zbraňami.

Ako dlho sa poznáte medzi sebou?

Je to rôzne, ale s týmto pánom sa poznám 21 rokov, pretože to je môj syn! ☺! Ale s ostatnými šermiarmi alebo kamarátmi - tak 10-15 rokov. Ale samozrejme sú medzi nimi aj mladší, s nimi sú kamarátstva tak 1-2 roky.

Ste aj herci?

Chodievame aj do filmov, pokiaľ nás oslovia agentúry alebo filmárske spoločnosti...

Máte radšej Talianov či Francúzov?

☺ No ja mám z každého rožku trošku. Taliani sú mi blízki svojím temperamentom, ale čím som starší, tým mám viac rád Francúzov. Francúzi sú kludnejší a majú väčšiu pohodu.

Ktorý meč je podľa vás najpraktickejší?

Preferujem francúzsky korb. Šermuje sa mi s ním veľmi príjemne a elegantne.

Koľko váži asi takýto meč?

Plus mínus nejaké kilečko, ale to závisí od rúk.

Šermiarska skupina Bojník v akcii. Naľavo – náš ôsmak Kubko Štovský, ktorý sa na pár chvíľ stal mušketerom

Čitateľský oriešok

Čitateľský oriešok je súťaž určená pre základné školy, ktoré chcú podporovať svojich žiakov v čítaní s porozumením, v rozvíjaní kreativity a fantázie. Tento projekt podporuje známa slovenská moderátorka Adela Banášová. Každý príbeh v sebe ukrýva tajomstvo, len sa stačí ním prelúskat'. Deti mali za úlohu prelúskat' sa dvoma veselými príbehmi a nájsť v nich odpovede na jednoduché aj zložitejšie otázky. Potom sa mali zahrať na umelcov – mali vymyslieť postaviekám z dvoch príbehov jedno spoločné dobrodružstvo a nakresliť ho na výkres. V úlohách si žiaci precvičili čítanie s porozumením, vnímanie medzipredmetových vzťahov a logické myslenie. Súťaž tiež rozvíja ich predstavivosť a obrazotvornosť, vo výtvarnej časti museli zapojiť svoju fantáziu a prepojiť dva príbehy do jedného. Do projektu sa zapojili traja prváci. Ninka Záborská, Larka Nemcová a Matej Zvoda. Riešili perfektne druhácke úlohy, pretože pre prvákov neboli žiadne úlohy. Možno práve naši prváci naštartujú tvorcov Čitateľského orieška k tvorbe úloh aj pre 1. ročník.

pani učiteľka Ivonka Guráňová

To, ako sa darilo prvákovi Ninke Záborskej, Larke Nemcovej a Mat'kovi Zvodovi z 1. S, zistili naši redaktori.

Čo tam všetko bolo?

Ninka: Čítali sme príbehy a ten prvý príbeh bol o troch prasiatkach a o tom, ako tam bol vlk, ale nezburá im domčeky, keď v závere rozprávky fúkol do domčeka. Plnili sme rôzne úlohy, napríklad sme mali odpovedať, kto napísal rozprávku, vyfarbovali sme, kde je Ázia...

Kto vystupoval v týchto príbehoch?

Ninka: Dievčatko Dianka, vlk Statik a Tri prasiatka.

Ako sa Ti pracovalo na tomto projekte?

Ninka: Mne sa pracovalo veľmi dobre, tešila som sa, že som sa do tohto projektu vôbec zapojila. **Larka:** Mne sa pracovalo tiež veľmi dobre.

Čo bolo pre Teba zábavné na kreslení?

Larka: Bavilo ma vyfarbovanie, kde bola Ázia. Na počítači sme ešte hádali, ako vyzerajú kontinenty a hľadali sme na mape, kde sa nachádza Ázia.

Z čoho by si mal postaviť dom, aby si chcel, aby držal?

Matej: Z tehál, betónu, polystyrénu, tatranského obkladu a ešte z lepidla.

obrázok Ninky Záborskej

obrázok Larky Nemcovej

obrázok Mat'ka Zvodu

Lili, ďakujeme! Majú to v génoch! V rodine Ferenčkovcov-Kováčovcov sa rodia víťazi geografických olympiád... Jej brat Vilko našu školu po minulé roky reprezentoval na geografickej olympiáde veľmi úspešne, teraz je už študentom na bilingválnom gymnáziu a tak štafetu po ňom prebrala jeho sestra! ☺ Blahoželáme Lili Kováčovej k 1. miestu v okresnom kole geografickej olympiády. Budeme držať palce na krajskom kole..

Lili na súťaž pripravoval aj jej starký.

Lilianka Kováčová. 7. SA

(víťazka okresného kola geografickej olympiády)

1. Koľkokrát si sa zúčastnila geografickej olympiády?

Druhýkrát.

2. Boli tam okrem teba aj iní tvoji spolužiaci alebo niekto z iných ročníkov?

Z piatej triedy boli Mírka Mičková a Franco Pížl.

3. Boli tam otázky z tém, ktoré ste sa učili alebo aj niečo navyše?

Skôr témy zo šiesteho ročníka.

4. Aké boli pre teba otázky?

Niektoré boli ľahšie, iné som nevedela alebo som musela rozmýšľať.

5. Koľko ti trvalo vypracovanie všetkých úloh? Bol od teba niekto rýchlejší?

Z oboch testov asi hodinu a pol. Príbližne toľko sme mali na vypracovanie.

7. Chcela by si sa zúčastniť aj ďalšieho ročníka?

Áno, chcela.

8. Kde sa konalo okresné kolo?

V jedálni ZŠ Pavla Mudroňa.

9. Chcela by si absolvovať takúto súťaž aj z iných predmetov?

Myslím, že nie. ☺

10. Tušila si, že vyhráš?

Ani nie.

11. Čo pre teba znamená, že postupuješ ďalej, do krajského kola?

Som z toho šťastná a budem sa pripravovať ďalej.

rozhovor pripravil redaktor Danko Droppa

Autor fotografií: Mgr. Maroš Ferenčík

Bavia vás dejiny od detstva?

Áno, ale boli tam menšie problémy, lebo som sa neučil veľmi dobre a za mojej éry to bolo medzi dva-tri. Vlastne, keď si bol medzi dvojkou-trojku, nebolo možné sa dostať na gymnázium. Dnes by som tam bol za hviezdu. Teda - keď som sa nemohol dostať na gymnázium, tak sme s priateľmi šli takou obkľukou a vtedy vznikol Bojník z Bojníc.

Odkiaľ máte tieto zbrane?

Všetky tieto zbrane vyrábajú naši priatelia, kováči a výrobcovia zbraní. Najčastejšie je to od Pavla Moca z Kutnej Hory.

Kto vás naučil bojovať?

Za rozvoj šermiarskeho umenia môžem poďakovať pánovi Kozlovi.

Ako dlho sa venujete šermiarstvu?

Od roku 1985.

Stále vás to baví?

V živote som sa neživil prácou, ktorá by ma nebavila.

Aká je vaša obľúbená technika?

Výklopka.

Ako dlho ste sa učili text na tieto hodiny?

Vlastne celý život, lebo na základnej škole sa kedysi vyučovala rétorika a učili ste sa prednášať a vyjadrovať sa. Určite nie je jednoduché udržať v pozornosti sto ľudí a takúto vlastnosť má človek vlastne od Boha.

Mali ste niekedy vážnejšie zranenie?

Vážnejšie nie, iba mi kamarát prepíchl ruku.

Čo by ste chceli odkázať čitateľom Zvončeka?

Spravili by ste mi radosť, keby ste začali trochu viac čítať a spoznávať svoju históriu. Lebo človek, ktorý nepozná svoju históriu, nemá byť na čo hrdý.

rozhovor pripravili redaktorky Emka Dawelbeitová, Rebeka Dorková, Kajka Macaláková zo 7. S

redaktorky TABA s pánom Fojtíkom – Emka Dawelbeitová, Rebeka Dorková, Kajka Macaláková (autorka fotografie: Mgr. Zuzana Vaváková)

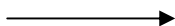
Na prelome januára a februára 2017 som mal možnosť vycestovať so svojimi rodičmi do komunisticko-exotickej krajiny – Kuby. Bol to pre mňa neuveriteľný zážitok. Leteli sme tam spolu 12 hodín. Prvé, čo ma zaujalo na tejto krajine, bolo to, že tam pršalo. Bolo to zapríčinené tým, že zo severnej časti Ameriky prišiel studený front a zrazil sa s teplým frontom z južnej Ameriky. Cez zimu toto daždivé obdobie nie je až také neobvyklé, pretože na severnej pologuli je zima a na južnej leto. Teploty nevystúpia nad 30 stupňov Celzia.

Takéto počasie nás čakalo pri príchode na Kubu

Kuba je v politickej sfére socialistická republika a vládne jej Raúl Castro od roku 2008. Jeho predchodca bol Fidel Castro. I keď Fidel dával stále pozor na svojho mladšieho bratra Raúla, Fidel zomrel pred polrokom. V krajine platia dve peňažné meny - pre domácich je mena Cuba Peso a pre zahraničných turistov Convertible Peso Cuba.

Ich jedlo je veľmi rôznorodé. Ako také predjedlo mávajú väčšinou ovocný šalát pripravený z ich domáceho ovocia, ako sú grepfruity, pomaranče, ananásy, papáje... Polievka je väčšinou z čiernej fazule. U nich prevláda ako hlavné jedlo kuracina, bravčovina a hlavne rybacina. Je to tým, lebo Kuba je prímorský štát a má k dispozícii množstvo rýb a plodov mora. Vlastne aj kedysi bolo mesto Varadero, kde sme boli ubytovaní, rybárskym mestečkom. Potom do toho mesta chodili bohatí Kubánci. Ale vráťme sa znova k jedlu. Ich tradičná príloha je biela ryža s čiernymi fazuľami. Ako dezert odporúčam zmrzlinu. Hovorí sa, že Kuba je preslávená vynikajúcou zmrzlinou a aj ja si to už teraz myslím. Bol by hriech, keby ste nechutnali ich tradičnú pizzu - je to náš originál paradajkový pretlak a syr. Predáva sa na každom rohu. Je to pouličné jedlo. Jedine čo nám vadilo, bolo to, že pečivo bolo zlé, sladké a biele a tým, že skoro v celom hoteli boli nemeckí hostia a Nemci majú radi cereálne pečivo, nás to prekvapilo.

Pravá pec na pečenie pizze

Jedno z ich typických jedál

Každý vie, že na Kube jazdia autá z 50.-60. rokov minulého storočia. My sme sa osobne viezli v aute z roku 1958 - v Cadillacu. Bola to jazda okolo Varadera. Najprv sme išli do domu Al Capone, kde v minulom storočí Al Capone odtiaľ pašoval alkohol, v čase, keď bol v USA zakázaný. Tento dom si vybral preto, lebo vtedy bol jediný na širej pláži a široko-ďaleko nikto nebýval.

Cadillac – Dom Al Capone – Sliepky a kuriatka v parku

Po tejto návšteve sme sa vybrali do najväčšej tržnice vo Varadere. Ale že by to bolo nejako zaujímavé, ani by som nepovedal. Ale taká malá zaujímavosť je, že na každom rohu predávali kožené výrobky.

Potom to sme sa vybrali do krásneho parku. Väčšina ľudí sa na nás dívala, lebo až ku jazierku, ktorý bol v strede parku, sme sa dostali na Cadillacu.

Všade v tom parku boli sliepky, malé kuriatka a kohúty. Po tomto parku nás náš šofér odviezol do najdrahšieho hotelu vo Varadere. Iba tak pre informáciu - jedna noc v tomto hoteli stojí 400 CUC. Tento hotel bol tiež z prvej polovice 20. storočia.

Zvonku nevyzeral pôvabne, ale vo vnútri to bolo naozaj luxusné. Hneď pri tomto hoteli bolo golfové ihrisko, najväčšie a najlepšie vo Varadere.

Kuba je pre mňa zatiaľ top krajina, ktorú som navštívil. Výborní priateľskí ľudia, nikdy nahnevaní, vždy spokojní. Vrelo odporúčam zo všetkých hľadísk. Kubu sa naozaj oplatí navštíviť!

Kormorány pri Varadere – Najbohatší hotel spredu